

De Pion 1 - WSC 1 gespeeld op 17 februari 2004:

1w	2005	P.Wijnand	0 - 1	J.van Ommeren	2004
2z	1577	R.Tijssens	0 - 1	J.Reiber	1882
3w	1685	T.Holdorp	½ - ½	P.van Heijster	1769
4z	1705	D.Spel	0 - 1	M.de Rue	1751
5w		M.Pfeiffer	0 - 1	J.Backer	1834
6z	1615	M.Weenink	½ - ½	W.Brouwer	1909
7w	1544	W.Blijstra	0 - 1	B.Muts	1700
8z	1725	E.van Wigcheren	½ - ½	F.Veenstra	1828

		WSC 1	1½ - 6½	De Pion 1	

De tegenstander van Peter gaf onder het motto “jou krijg ik nog wel terug” een pion in de opening. Hij kreeg echter onvoldoende compensatie. Erger nog, hij verloor nog een pion en de witte stukken stonden uitstekend. Op de 29^e zet lag de winst met een geforceerde zettenreeks voor het grijpen. Peter koos echter voor een moeilijkere variant en ondanks dat zijn tegenstander (met een rating van iets meer dan 2000) nauwelijks bedenktijd over had, werd steeds de best mogelijke voortzetting gevonden. Intussen verdween de grote tijdvoorsprong van wit als sneeuw voor de zon. Ook wit kwam dus in tijdnood en blunders tellen dan niet meer mee, alleen de klok. In glad gewonnen stelling ging hij door de vlag. Ik weet hoe dat voelt.

Rob speelde weer Siciliaans en bij een vroegtijdig c3 is Da5 voor zwart erg in de mode. Op de clubavond werd ik ook twee maal met deze zet geconfronteerd. Ik heb voorlopig nog mijn twijfels over deze voortzetting. Na 1.e4 c5 2.d4 cxd4 3.c3 Da5 4.Pf3 Pc6 speelde wit 5.Lc4 waarna zwart met Pf6 6.De2 d5 goed uit de opening kwam. Mijns inziens is 5.b4 Dc7 6.b5 Pe5 7.Pxe5 Dxe5 8.Dxd4 beter. Wie kent deze variant? Rob blunderde op de 12^e zet en kreeg daarna geen been meer aan de grond. Spijtig, omdat hij op dat moment zelfs met licht voordeel de dames had kunnen ruilen. Op de 20^e zet stopte hij zijn klok.

Ton volgde met wit lange tijd de theorie van het Koningsindisch. Op de 15^e zet gaf hij echter onnodig een tempo weg, waarna zwart het initiatief overnam. Na een combinatie van zwart (waarbij Ton zich verrekenende, hij dacht een stuk voor te komen!) won deze twee stukken voor een toren en pion en was de partij weliswaar materieel ongeveer in evenwicht, maar wit moest desondanks goed blijven opletten. Beide partijen dorsten uiteindelijk de complicaties niet aan en na zetherhaling werd tot remise besloten.

Zelf speelde ik met zwart een tamme partij en moest een zwakke pion verdedigen. Net toen ik alles onder controle leek te hebben, en er een remisestelling op het bord gekomen was, gaf ik op een onnozele manier een belangrijke pion weg en kon een paar zetten later opgeven.

Micha kwam met wit in de Drakenvariant van het Siciliaans terecht. Beide spelers bleven lange tijd op het theoretische pad, maar speelden daarna weinig planmatig. Wit manoeuvreerde zichzelf in een moeilijke stelling: hij accepteerde een zwakke g-pion en liet de open h-lijn aan de zwarte torens. Toen een sterk paard de witte stelling binnenkwam resulteerde dit in een verloren toreneindspel en na ruil van de torens in een hopeloos pionneindspel.

De rating van de opponent van Michel lag liefst 300 punten hoger. De verwachtingen waren daarom niet hoog gespannen. Na 1.d4 d5 2.Pf3 Pf6 3.c4 e6 4.Pc3 Le7 5.Lg5 h6 6.Lh4 kwam er een overbekende stelling in het Damegambiet op het bord. Je moet dan echter niet in de fout gaan met het sjablone Ld7, er gaat dan namelijk na 7.Lxf6 Lxf6 8.cxd5 exd5 9.Pxd5 een pion verloren. Overigens mijn complimenten aan Michel hoe hij zich verder weerde. Er kwam een gecompliceerd spel met zware stukken op het bord en uiteindelijk resulteerde dit in een dame-eindspel dat, ondanks twee extra pionnen, uitmondde in eeuwig schaak doordat wit niet de beste voortzetting koos.

Wim trok dapper maar overmoedig ten strijde tegen de Pirc, maar zijn tegenstander ging in de tegenaanval. Wit had, door zijn koning in het centrum te laten staan, de stelling rijpgemaakt voor een stukoffer waarmee de centrumpionnen werden opgeruimd. Bovendien koos hij niet altijd de beste verdediging waardoor wegens eeuwig schaak al op de 22^e zet de vlag kon worden gestreken.

Eric koos de Hollandse verdediging waarin wit na 13 zetten al een pion op c7 kon winnen, “binnen is binnen” zal hij waarschijnlijk gedacht hebben. Daarbij overzag hij echter dat zijn looper geen goede aftocht meer had en door ruil zou die pion waarschijnlijk teruggewonnen kunnen worden waarna er weer een gelijke stelling zou ontstaan. Hoewel de partij eigenlijk nog moest beginnen ging wit tot zetherhaling over met als gevolg een salonremise na 16 zetten.

Natuurlijk is deze uitslag een gevoelige nederlaag, maar toch enigszins geflatteerd. Peter liet een vol punt liggen, Rob en ikzelf een half punt. Bovendien had De Pion een gemiddelde rating welke zo 'n 140 punten boven die van ons lag. In de uitwedstrijden zijn het vooral de oudjes die punten morsen. Maar toch zijn er lichtpuntjes: jongere spelers als Weenink, Pfeiffer en Van Wigcheren gaan steeds constanter spelen en zijn zeker in staat hun Elo nog wat op te poetsen. Ook Thom Stork en andere jeugdleden staan al te trappelen om de ouderen te verdringen.

Dick Spel